

Feminytywy w edukacji seksualnej: Czy (nie)warto ich używać?

mgr Martyna F. Zachorska

(Wydział Anglistyki, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)

(współautorstwo: dr hab. Katarzyna Waszyńska, mgr Weronika Klon)

Wstęp: W niniejszej pracy przedstawiono funkcjonowanie feminytywów w języku polskim oraz ich znaczenie dla procesu edukacji seksualnej i wychowania seksualnego. Odniesiono się również do kwestii reprodukcji stereotypów związanych z płcią.

Materiały i metody: Analiza tekstu – materiał poglądowy. Dokonano opisu funkcjonowania żeńskich końcówek na przestrzeni najnowszej historii rozwoju języka. Następnie odniesiono ich stosowanie do podstaw teoretycznych i rekomendacji WHO odnośnie edukacji seksualnej; w tym rozwoju schematów i wzorców zachowań.

Wyniki: Analiza uwarunkowań językowych i psychologicznych (w tym odnoszących się do kwestii psychoseksualnych) pozwoliła na przedstawienie znaczenia używanego języka na postrzeganie rzeczywistości i miejsca jednostki w otaczającej ją przestrzeni społecznej. Dokonana została analiza znaczenia korzystania z feminytywów w odniesieniu do konstruowania własnej tożsamości i przeciwdziałania dyskryminacji ze względu na płeć.

Wnioski: Niniejsza praca zestawia kontekst kulturowych uwarunkowań używanego języka oraz jego znaczenie dla dobrostanu jednostki w aspekcie funkcjonowania psychoseksualnego. Ukazuje podstawy traktowania języka równościowego jako formy wsparcia rozwoju psychologicznego i psychoseksualnego człowieka.

Słowa kluczowe: feminytywy, język równościowy, tożsamość płciowa, rozwój psychoseksualny, edukacja seksualna, dyskryminacja